

ся изяде чорбата, донасва ся второ ястіе нарѣчено яхнія, което ся прави отъ трупътъ на хвърковаты, съ под-вечко лукъ и червенъ пиперъ чюканъ. Ч. 76.

Яхнѣ ил. св. Яхамъ ил. дл. сяду на коня, ѝду верхомъ: Коня яамъ, коня аджаміа. М. 498. Коня я'атъ, како да ми летать. ib. 142. Що найдофтъ момче 'убаво, Що бѣрза коня яваше. ib. 453. На сива койни вяваше. Пс. 11—12 р. 163. Разсърди ся Московскa кралица Яхнѣ коня с коса расплетена. Д. 42, 21—22. И си явна коня дориега. М. 38. А два брата кони си явна'e. ib. 73. Какъ имъ каза, така кони явнѣ. ib. 181. Їхнале сѫ, утишле сѫ. З. 174. Колку є дочу Детелин войвода, Що си явнало бѣрзого коня. М. 15а. Гордій свѣтогорецъ єхнатъ на добъръ конъ. Зк. 95. Кой ще ти яха враня та кони? М. 215. Кой ке ти ява та враня коня? ib. 217.

Яхъръ* хлѣвъ, конюшня (син. ахъръ): Кончи ти цвили въ яхжри (убори), На время ни нѣзубану. Ч. 303. Чистението на яхжретѣ. Л. Д. 76 р. 54. Безполезно ходение изъ яхжритѣ. ib. 75 р. 88.

Яцье нар. очень, сильно: Той ималъ една яцье каматна жена. Ч. 255. Иване мой сайдіо, яцье ти е было проклито твоено любе, яцье са е на тебе разсоардило и разядосало та ти е направило го-льемъ душманлѣктъ. Ч. 256. ср. ib. 321.

Ячемикъ с. м. ячмень. **Ячеманъ Ячемиченъ пр.** яченный: Пшеница, ржъ, яченикъ и овесъ. Л. Д. 70 р. 182. На прагъ на пшеницѣ вратъ майка ѹ хвръля по тѣхъ съсъ яченикъ и пшеницѫ. Ч. 19. Найхарна слама е овесяна, а по неї иде ячемяната. Л. Д. 69 р. 213. Прѣди да почне да си мѣнява перушина, на кокошката са дава за храна ячмененото брашно. ib. 75 р. 85.

Л. IX.

Ѣгленъ с. м. см. вѣгленъ.

Ѣгломѣръ с. м. угломѣръ: Ѣгломѣрътъ, грѣнчарското колело. Л. Д. 1874 р. 142.

Ѣгълъ с. м. уголь. **Ѣгли мн. ч.** углы. **Ѣгълче ум.** уголокъ: Единъ хубавъ уединень Ѣгълъ, тѣкмо за единъ человѣкъ, който не го е страхъ отъ хайдуци. Л. Д. 75 р. 142. Человѣкъ не е крътица нито палякъ, които могатъ да живѣятъ въ тѣмни Ѣглы (кѣтове, кюшета). ib. 73 р. 89. Туй Ѣгълче на вселенѣтъ. ib. 72 р. 157.

Ѣгълъ Агълъ (Пирд.) с. м. загонъ, ограда для овецъ: Около него здание (зимовище за овцы) на вѣнь има разпи обгради и прѣгради отъ пъртия кои ся казватъ Ѣгъли. Пк. 135. Лѣтѣ овчари пасътъ овцы повѣчъ ношию, а дѣнемъ гы дѣржатъ подъ покриты съ шумъ